

औपधभेदे, शब्दार्थचि० वैद्यके तदुपुणा उक्ता यथा
“लवङ्गं जीरकं पय्या यमानी च चतुः समम् । आम-
शूलविषम्वन्नं पाचनं भेदि शोषतु” । “कस्तूरीकाया
हो भागौ चत्वारश्चन्दनस्य तु । कुङ्कुमस्य त्रयश्चैव शशि-
नस्य चतुःसमम्” इत्युक्तेषु २ मिलितेषु तत्तत्परि-
माणां तत्तत्कस्तूरीचन्दनकुङ्कुमकर्पूरेषु च । वा रस्य
विसर्गसत्वे चतुष्पदमप्यभयत् ।

चतुर् लि० व० व० चत-उरन् । १ चतुःसंख्यायाम्, २ चतुः-
संख्यान्विने च । “चत्वारोऽप्यष्टत्विजः स भगवान्
कर्मोपदेष्टा हरिः” वेणी० । स्त्रियां गौणे सुख्ये च
चतश्चादेशः । “तासामाद्याचतसस्तु निन्दितैकादशी
च या” मनुः । प्रियचतसा अतिचतसा । नजा सुना
विना च समासे वक्तुं अच् समा० । अचतुरः सुच-
तुरः विचतुरः । अव्ययीभावे टच् समा० उपचतुरम् ।
अयववे तयप् चतुष्टय । चतुःसंख्यायां तदन्वित च लि०
स्त्रियां ङीप् “चरितार्था चतुष्टयी” कुमा० । “ततोऽवारे
दृक् “रात्सम्” पा० सलीपे । चतुर् २ चतुर्वारे अव्य० ।
तत्पार्थे चतुस् इति शब्दकल्पनं प्रामादिकम् । “चतुर-
यत्तः कात्या० श्रौ० । “चतुर्नमो अष्टकत्वा भवाय”
अथ० ११।२।६। “चतुरूपह्वयते” तै० स० २।६।७।२।
चतुष्टयार्थे च “गूढसैयुनधम्मं” च काले काले च संप-
दम् । अप्रमादमगलस्य चतुः सिद्धे वायसात्” इति
चाणक्यः ।

चतुर पु० चत-उरच् । १ वक्रगतौ २ हस्तिशालावाञ्च हेमच० ।
३ कार्यदक्षे ४ व्यालस्यहीने पूनिपुणे च लि० । इनायकभेदे
पु० तल्लक्षणं रसमञ्जरीम् “वाक्चेष्टाव्यङ्ग्यसमागमश्चतुरः ।
तत्र वचनव्यङ्ग्यसमागमो यथा “तमोजटाळे हरिदन्त-
राळे काले निशायास्तव निर्गतायाः । तटे नदीनां
निकटे वनानां षटेत शातोदरि ! कः सहायः” । चेष्टा
व्यङ्ग्यसमागमे यथा “काले कनकजम्बोर” करे
कमपि कुर्वति । अपारनिखले भानौ विन्दुमिन्दु
सुखी ददौ” । तं शीघ्रं लीलाचतुरामनङ्गः “तव प्रियं
यश्चतुरावलोकिनः” कुमा० । “न पुनरिति गतं चतुरं
वयः” । “रुग्गया जहार चतुरिय कामिनी” रघुः ।
चतुर्+अर्थ० अच् । इच्छाविविशिष्टे लि० ।

चतुरंशा स्त्री वर्णवृत्तभेदे “द्विजवरकर्णं विहरसयणीं
भवति यदा सा किञ्च चतुरंशा” छन्दोग० ।

चतुरक्रम पु० “द्रुतद्वन्द्वं सुतद्वन्द्वं तथा प्रान्ते गुरुर्भवेत् ।

हातिं शदचरैर्युक्तः शृङ्गारे चतुरक्रमः” इति संगी०दा०
उक्ते रूपकभेदे ।

चतुरङ्ग न० चत्वारि अङ्गानि यस्य । १ हस्त्यश्वरथपदातिरूप्या-
ङ्गचतुष्टययुते सैन्ये । “प्रयातेऽस्मिन्नरव्याघ्र ! बलेन स-
हताद्यतः । कृपेन चतुरङ्गेण यत्नेन जितकासिना”
भा० व० २० अ० । रक्तहरितपीतश्यामलरूपानि चत्वारि
बलस्वरूपाणि क्रीडासाधनान्यङ्गान्यस्य । (चतुराजो)
२ क्रीडाभेदे । तत्क्रीडाप्रकारः ति० त० व्यासयुधिष्ठिरसंवादे
“युधिष्ठिर उवाच । अष्टकोष्टप्राञ्च या क्रीडा तां मे
ब्रूहि तपोधन ! । प्रकर्षेणैव मे नाथ ! चतुराजी यथा
भवेत् । व्यास उवाच । अष्टौ कोष्ठान् समालिख्य
प्रदक्षिणक्रमेण तु । अरुणं पूर्वतः कृत्वा दक्षिणे हरितं
बलम् । पार्थ ! पश्चिमतः पीतचतुरे श्यामलं बलम् ।
राज्ञोऽवामे गजं कुर्यात् तस्मादश्वं ततस्तरिम् । कुर्यात्
कौन्तेय ! पुरतो युद्धे पत्तिचतुष्टयम् । कोणे नौका-
द्वितीयेऽश्वसृतीये च गजोऽवसेत् । तृतीये च वसेद्राजा-
वटिकाः पुरतः स्थिताः । पञ्चकेन वटी राजा, चतुष्के-
णैव कुञ्जरः । त्रिकेणैव चलत्पथः पार्थ ! नौका द्वयेन तु ।
कोष्ठमेकं विलङ्घ्याथ सर्वतोयाति भूपतिः । अथैव
वटी याति बलं हन्यपकोणगम् । यथेष्टं कुञ्जरोयाति
चतुर्दिक्षु महीपते ! । तिर्यक् चतुरङ्गमो याति लङ्का-
यित्वा त्रिकोष्ठकम् । कोणकोष्ठद्वयं लङ्कां व्रजेच्चैका युधि-
ष्ठिर । सिंहासनं चतुराजो नृपालस्तच्च षट्पदम् । काक-
काष्ठं दृष्ट्वा नौका नौकास्तत्प्रकारकम् । धातां चाते वटी
नौका बलं हन्ति युधिष्ठिर ! । राजा गजोऽह्यश्वापि
त्वङ्गा चातम् निहन्ति च । अत्यन्तं स्वबलं रचेत् स्वराज
बलमुत्तमम् । अत्यस्य रक्षया पार्थ ! हन्तव्यं बलमुत्त-
मम्” । नौकायाश्चत्वारि पदानि अश्वस्याष्टौ पदानि इत्या-
धिक्यमश्वस्य । “मतङ्गजस्य गर्वेण राजा क्रीडति निर्भ-
रम् । तस्मात् सर्वबलं दत्त्वा रक्ष कौन्तेय ! कुञ्जरम् ।
सिंहासनं चतुराजो यदवस्थानतो भवेत् । सर्वसैन्ये-
र्गजैर्वीर्यं रक्षितव्यमहीपतिः । अन्यराजपदे गत्वा
यदा धातो युधिष्ठिर । तदा सिंहासनं तस्य भण्यते
नृपसत्तम । राजा च नृपतिं कृत्वा कुर्यात् सिंहासनं
यदा । द्विगुणं वाहयेत् पश्यमन्यैकगुणं भवेत् ।
द्विगुणं पथं दातव्यत्वेन प्रापयेत् । “मित्सिंहासनं
पार्थ ! यदारोहति भूपतिः । तदा सिंहासनं नाम सर्वं
नयति तद्वलम् । यदा सिंहासनं कर्त्तुं राजा पश-